

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA DE L'ESTAT DEL DISTRICTE

Identificació de la sessió

Núm. 5

Data: 20 de desembre de 2022

Caràcter: ordinari

Horari: de 18.15 h a 19.45 h

Lloc: Saló de Plens i plataforma virtual

Assistents

Regidora-presidenta del Districte

Ima. Sra. Neus Munté i Fernández

Regidor del Districte

Im. Sr. Marc Serra Solé

Consellers i conselleres membres de la Mesa

Sra. Carolina López Garcia (GMBComú)

Sra. Marina Berruezo Palencia (GMBComú)

Sra. Esther Pérez Sorribas (GMBComú)

Sr. Xavier Farré Perisé (GMBComú)

Sra. Ana Trapero Salvador (GMBComú)

Sr. Jaume Gaixas Querol (GMBComú)

Sr. Albert Deusedes Perelló (GMPSC)

Sra. Àngels Boix Junyent (GMPSC)

Sr. Eudósio Gutiérrez García (GMPSC)

Sra. Maria Isabel Sánchez Loran (GMPSC)

Gerenta del Districte

Sra. Aida Guillén Lanzarote

Secretari de la Mesa

Sr. Juan Carlos Parejo Perogil

També hi són presents:

Consellers i conselleres del Districte

Sra. Lourdes Vidrier Torralba (GMERC)

Sr. Antonio Lázaro Martínez Carmona (GMERC)

Sr. Saoka Kingolo Luzolo (GMERC)

Sra. Georgina Lázaro Fontanet (GMJxCat)

Sr. Jofre Mont Geli (GMJxCat)

Sr. David Labrador Gabriel (GMCs)

Director de Serveis de Llicències i Espais Públics

Sr. Miquel Àngel Valdueza Romero

Desenvolupament de la sessió

La **presidenta** obre la sessió de l'Audiència Pública.

Adverteix que, com sempre, la sessió és enregistrada i emesa en directe pel canal de YouTube de l'Ajuntament, i gravada a la web del Districte, i que tothom pot expressar prèviament la seva voluntat de privacitat respecte a aquest enregistrament.

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior, del 3 de novembre de 2022

La **presidenta** expressa que l'ordre del dia s'inicia amb l'aprovació de l'acta de la sessió anterior, del 3 de novembre de 2022, si no hi ha cap comentari ni cap esmena.

2. Torn obert de paraules

La **presidenta** explica que faran un primer bloc de cinc intervencions presencials abans de passar la paraula al regidor perquè les respongui.

Dona la paraula, en primer lloc, a la senyora Fortuny.

La senyora **Sílvia Fortuny** recalca que és la quarta vegada que ve pel mateix tema –que a Badal no tenen autobusos els caps de setmana– i espera que els hi pugui solucionar. Afegeix que ara els dies feiners, que són els únics que funciona el bus 52, només passa cada vint minuts, de manera que quan van a treballar no saben a quina hora han de sortir de casa. Detalla que van començar amb intervals de dotze minuts, després quinze, més tard divuit i ara ja vint. Es queixa que en aquest interval de vint minuts de vegades passen cinc D20, que diu que van buits perquè passen tan sovint i són tan grans que no s'omplen mai.

Afegeix que el 70 no ha funcionat mai els festius –i ja els va demanar l'últim dia per què no l'habilitaven, i no li han fet cas–, de manera que sembla que per anar a treballar a la Bonanova ja vagi bé però per anar a passejar no.

Creu que el 52, els caps de setmana, podria aprofitar les parades del 70, que baixen des de l'avinguda de Madrid fins a Pavia, i igualment a la tornada. Ho diu per si no hi han pensat.

Defensa que Badal no és subsidiària de Sants, perquè hi viu moltíssima gent: des de Badal fins al carrer Munné. Pensa que no és el mateix viure als carrers Carreras i Candi o Bonsoms, perquè d'allà fins a la plaça de Sants no hi ha només un pas.

Es lamenta que no l'escolten...

Diu que és l'únic autobús que els porta per la Gran Via i l'únic que els condueix al centre de Barcelona. I es queixa que quan ve i demana aquestes coses, no les demana per a ella –no vol pas que li pintin la porta de casa–, perquè està convençuda que el que és bo per a ella és bo per a tothom. I insisteix que els veïns de Badal els caps de setmana no tenen res, i ara, els feiners, amb vint minuts d'interval, de manera que no es poden calcular els trajectes que es fan.

Demana si els sembla bé que es llevi a les quatre del matí perquè l'autobús passa cada vint minuts.

Recorda que ja els va preguntar quant costava tancar els carrers: les tanques grogues i blaves, el personal que s'hi dedica i el camió que va i ve cada dissabte i diumenge, dos cops al dia.

Respecte al D20, diu que l'obren el juliol i l'agost perquè la gent de l'Hospitalet pugui anar a la platja –que aclareix que no hi té res en contra–, però no perquè els veïns de Badal puguin tenir un millor servei.

S'adreça a la gerent recordant-li que un dia li va dir que agafés el metro, i vol explicar-li el que és el metro. Descriu uns passadissos interminables i uns esculls incomprensibles. Detalla que, entre la línia blava i la línia roja de Sants, hi ha uns graons que no sap per què pugen o baixen, i que entre la línia 5 i la 4 de Sants Estació hi ha uns passadissos i, al final, has de baixar unes escales per anar a l'altra andana, sense escales mecàniques ni de baixada ni de pujada. Rebla que a la línia 1, a Espanya, quan hi arribes has de pujar i travessar les vies per dalt, sense escales mecàniques. Assegura que a l'estació Catalunya no hi ha cap boca de metro amb escales mecàniques per baixar, i que a Urquinaona, de la línia 1, no hi ha cap sortida amb escales mecàniques ni de pujada ni de baixada. Afegeix que en la correspondència de la línia groga amb la vermella, a Urquinaona, primer es pugen quatre esglaons, després tres més, enmig del passadís, i al final del passadís se'n baixen quatre. Li sembla una cosa completament absurda.

La senyora **Sílvia Fortuny** explica que a Passeig de Gràcia, la correspondència s'allarga per dues illes de l'Eixample i que, a Verdguer, de la blava a la groga hi ha un altre passadís interminable. A la Teixonera, amb ascensors de deu pisos d'altura, quan s'arriba a dalt encara cal caminar cinc-cents metres per sortir, per exemple, al carrer Beat Almató. De la línia groga, a Passeig de Gràcia cal baixar quatre escales mecàniques, fer voltes pels passadissos, travessar l'estació de la línia groga i arribar a la línia lila per poder anar a Badalona.

Acaba dient que la perversitat del 52 és que s'hi estan prenent mesures dissuasives perquè la gent, en comptes d'esperar vint minuts, busqui altres solucions, i així poder dir que la línia no és rendible. Profetitza que això és el que passarà amb el 52, l'únic autobús que hi ha a Badal –els dies feiners, perquè els caps de setmana no n'hi ha cap–, però avisa que ella no pensa parar fins que els veïns de Badal s'adonin de la discriminació que pateixen sobretot els caps de setmana i ara, els dies feiners, amb uns intervals de vint minuts.

Demana al regidor que no cal que li respongui si no ha de fer res, perquè considera que, quan li respon, la insulta.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Plaza.

El senyor **José Jorge Plaza Barril** vol deixar clar que és votant de Comuns; que el seu pare va ser del PSUC, el seu germà del PCC i ell dels Comuns, afiliat a Esquerra Unida. Ho diu perquè no vol que li vinguin amb ximpleries, que ja sap que de seguida cataloguen la gent.

Explica que ha vingut a l'Audiència perquè el 2015, quan començaven, ja va fer un escrit sobre llocs on hi havia motos que feien nosa: un era al passeig de Sant Antoni, tocant a la plaça de Sants, i un altre era a Badal. I després, el 2016, en va afegir un altre, que era el carrer Finlàndia, perquè amb les obres que es van fer del passeig nou es van treure les motos del davant de la Residència Sants i es van traslladar al carrer Finlàndia, on aparquen les motos tant a la calçada com a la vorera. Recorda que, quan es va reformar el carrer, es va tenir en

compte aquest tram perquè hi ha una volta molt pronunciada, cosa molt delicada per a la gent gran, sobretot quan plouia. Detalla que per això s'hi va fer una vorera plana, i denuncia que és aquí on es posen les motos ara. Assegura que ho ha dit moltes vegades, i que l'última que va assistir a l'Audiència, entre el 2019 i el 2020, ho va tornar a repetir. Es queixa que no se li ha fet gens de cas. Rememora que aquell dia que va venir se li va respondre: «Ja es farà.» Recorda també un dia que va anar l'alcaldeessa al seu carrer, quan van celebrar els quaranta anys de la festa major, que va voler parlar amb ella i que un senyor, present avui a l'Audiència, li va dir: «No, no ho facis, ja t'ho solucionaré.» Diu que parla del 2020, que som al 2022 i que aquest senyor té la boca molt grossa, però no soluciona res dels veïns. Remata que ho ha portat escrit i amb fotos.

I vol afegir una altra cosa, que és que va demanar un piló el 12 de setembre i que encara no l'han posat. Diu que per això avui l'ha tornat a reclamar, i que la persona que atenia el telèfon li ha respost que ho havia d'haver dit abans, perquè per posar una paperera que s'havien oblidat després de la festa major havien trigat un mes i mig.

Lamenta que aquest és el Districte que tenen ara, i demana que no li vinguin amb excuses, perquè només actuen en algunes zones del Districte. Repassa que al Districte hi ha Poble-sec, Sants, Badal i la Marina. Accepta que la Marina ha estat molts anys que no se li han fet prou coses, però sospita que ara el que han fet a la Marina ho han deixat de fer als altres barris.

La **presidenta** li agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Torres.

La senyora **Mercè Torres Domènech** vol saber com està la tercera fase del projecte urbanístic del Calaix de Sants, perquè veu que no s'han construït encara els nous habitatges per reubicar els veïns afectats.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Thompson.

El senyor **Graeme Thompson**, en nom de l'entitat LAMS, recorda que durant l'últim mandat va fer una pregunta a la seva antecessora per saber qui manava a Barcelona, si els representants escollits o els funcionaris que no s'escullen. La resposta va ser ben clara: ella i el seu Govern de Comuns, socialistes, Esquerra i el suport dels convergents van permetre que la cap de Protecció d'Animals de Barcelona, la senyora Ortonoves, insultés la memòria de la seva companya de la protecció felina, la senyora Swaantje Schnarre. Recorda que almenys al Districte hi va haver grups que no es van oblidar del seu jurament d'ofici i que Ciutadans i la CUP van signar una declaració institucional presentada pel Partit Popular que instava l'OPAB a una disculpa per la seva insensibilitat amb la memòria de la senyora Schnarre.

Diu que fa set setmanes va demanar on havien d'anar els gats de la seva colònia i no han tingut cap resposta. Afegeix que gràcies a persones que saben actuar com a éssers humans, ja saben què passarà amb els seus gats, però vol deixar clar que el seu agraïment és nul al regidor. Dona irònicament les gràcies al regidor i demana, també irònicament, un aplaudiment per a la senyora Ortonoves.

Insisteix a acusar el regidor de conèixer perfectament la mala praxi de Help Guau en la posada de gàbies trampa a l'hivern, sense gairebé interrupcions i sense cap protecció, o mínima, contra el fred i la pluja. Demana per què no es va fer cas dels seus avisos sobre aquesta mala praxi i denuncia que ell sap que a Barcelona, la matinada del 15 de desembre, Help Guau va deixar gàbies sense protecció, sota la pluja i amb un accés molt complicat per donar-los aliments, i que tot era evitable si hagués fet cas dels seus avisos. Li sembla una vergonya i diu que posarà una gravació perquè se senti el que va passar.

El senyor **Graeme Thompson** diu que són els plors de la seva companya veient el patiment dels gats. S'adreça al regidor demanant-li per a què serveixen i fent-li veure que no són ells els qui manen a Barcelona, sinó els funcionaris. Torna a acusar la senyora Ortonoves, cap de Protecció d'Animals, d'insultar la memòria de la senyora Schnarre. Acusa Help Guau d'haver oblidat quatre gats a les gàbies i que un va saltar al buit i va morir agònicament.

Lamenta el que diu que és l'últim ultratge, que és quant de temps continuarà ocupant el càrrec aquesta persona, perquè li sembla una vergonya tenir algú com ella.

Promet que acaba de seguida. Creu que la gestió política és pèssima i expressa el desig que les urnes portin una nova realitat política, digna de la democràcia en què vivim. Afegeix que no esperarà la resposta, perquè li sembla que perd el temps.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Cubillas.

La senyora **Virgínia Cubillas Martínez**, en nom de l'AFA de l'Escola Cal Maiol, explica que ahir es van reunir en una assemblea extraordinària i van aprovar un manifest, que no llegirà sencer, però sí els tres punts principals que expressen el malestar de l'AFA i que volen comunicar en aquesta Audiència. Exposa, primer, que les instal·lacions de l'escola es troben en condicions molt precàries i que empitjoren cada dia per la manca de cura i inversions. Els sembla que són indiscutibles els riscos que viuen els infants amb l'ús d'aquestes instal·lacions, com es va poder comprovar, afirma, amb l'incident de seguretat del passat setembre, quan un tros de barana de ferro que ancorava un tendal es va desprendre i va caure al pati, sortosament en horari no lectiu. Exposa que són edificis antics que no compleixen les condicions bàsiques en matèria d'accessibilitat de persones amb mobilitat reduïda o diversitats funcionals.

En segon lloc, diu, l'espai de l'escola és insuficient per al nombre d'infants que atén, que ha crescut considerablement els últims anys, cosa que afecta tant les aules –que els obliga a utilitzar aules com a menjador–, com als espais comuns i el pati. Afegeix que, a més, l'estat de conservació és pèssim. Fa saber que tant la direcció de l'escola com l'AFA han demanat a les administracions un espai al barri com a solució provisional d'aquesta manca d'espais, i que no han tingut cap proposta fins ara.

El tercer punt, conclou, és que les obres del Centre Social de Sants, que havien de començar aquest mes de desembre, han implicat la col·locació d'una bastida que ocupa part del pati de l'escola, de manera que disminueix encara més l'espai del qual disposen els infants per a l'esbarjo. Detalla que han perdut més de 50 m², en els quals tenien cistelles per jugar a bàsquet, horts urbans i casetes per a joguines. Exposa que és una obra que els ha envaït tot d'un plegat i que té la previsió d'estar-s'hi durant dos anys. Els preocupen també els possibles riscos que implica també aquesta obra per a la salut dels infants –pols, contaminació acústica, etc.–, i manifesten que aquestes preocupacions no s'han respost de manera satisfactòria ni els han presentat propostes alternatives. Alerta que després passen coses.

Vol aclarir finalment tres punts, tot i que els deixa el manifest perquè puguin llegir-ho tot amb més calma, a fi de poder parlar-ne més endavant. Diu que aquestes persones de les obres han anat a l'escola i els ho han explicat de la millor manera possible; o sigui, no es queixen de manca d'informació, perquè sí que els van donar totes les respostes que tenien en aquell moment. El que vol precisar és que a l'AFA tenien més preguntes que aquestes persones no havien pensat abans d'anar a reunir-se amb ells, perquè es referien a riscos que no s'havien valorat.

També vol afegir que l'Administració, el Consorci, s'han posat a disposició de l'AFA per parlar dels problemes de l'escola, però remarca que el que vol l'AFA és una reunió per parlar de les possibles solucions, perquè dels problemes ja n'han parlat com a mínim en tres reunions amb el Consorci i, per tant, no són assumptes nous. Insisteix que el que volen són solucions.

Aclareix una tercera cosa, que és que en cap cas estan en contra del Centre Social de Sants, perquè saben que és necessari per al barri. I, per tant, volen que es faci, però no en aquestes condicions.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Pérez Solera.

La senyora **Concepció Pérez Solera**, en nom de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs, comença dient que s'afegeix a demanar el que diu l'escola, potser perquè també l'afecta com a docent. Demana, si us plau, que ho arreglin al més aviat possible.

Explica que quan es va presentar la quadrícula dels autobusos, fa anys, ja es va avisar TMB –i diu que se'ls ha recordat diverses vegades, de manera que haurien de collar-los més– que a les línies horitzontals, tant del Districte com de la resta de Barcelona, els falten més cotxes. També creu que s'ha d'apostar pel bus elèctric. Recorda que ahir ja se'n va parlar al Consell de Barri. Insisteix que cal collar-los més, perquè els ho diuen a cada moment, que a Sants, i a Hostafrancs, i a tot Barcelona, cal més freqüència de cotxes a les línies horitzontals.

Agraeix que ja han respost a dues coses de l'anterior Audiència: l'enllumenat dels jardins de Ramon Aramon, que s'ha solucionat, i els fitons de la plaça Herenni, tot i que diu que encara en falta un, que se l'han deixat. Afegeix que hi van posar una tanca que s'ha fet malbé, però ja dona per fet que s'arreglarà.

Comenta que uns veïns han demanat que substitueixin el cablejat de les façanes, i demana que insisteixin a les empreses de telefonia perquè no ho deixin tot desgavellat, com fan ara, que hi ha aquests manyocs de cables.

Demana també que es tregui la cabina telefònica, que no es fa servir i està feta una ruïna.

Recorda el que va comentar ahir al Consell de Barri sobre el SAIER, que hi va anar la Guàrdia Urbana i li van enviar un correu que deia que ja estava correcte. Afegeix que hi ha un nou problema, que és l'aparcament per a càrrega i descàrrega, que s'hauria de traslladar perquè el tancat de l'empresa dels contenidors de la runa ocupa tota la zona de Mallorca per a càrrega i descàrrega. Creu que al davant, entre els contenidors i la parada de taxis, hi podrien cabre dues camionetes; potser una mica justes, però hi cabrien les dues coses, en un cantó i en l'altre. Demana que s'ho mirin. Es queixa que ara deixen les camionetes de transport al costat del tancat i dificulten el gir dels cotxes i el pas zebra.

Els deixa igualment la llista dels contenidors que van revisar i que en la seva opinió s'haurien de reubicar, alguns dels quals ja s'han fet, com el del carrer Moianès, que s'ha traslladat un metre més avall i pensa que ja està bé. Però considera que n'hi ha més: a la plaça Pérez Moya, on hi viu molta gent, s'hi podrien posar dos contenidors, un cop que s'hagi acabat la intervenció que es fa per al col·legi; al carrer Rector Triadó, es pot treure del núm. 38, que cau davant d'una porta i no s'hi pot passar; a la placeta de la Figuera, es pot posar en un cantó o en l'altre, traient les motos d'allà i posant-les a la calçada, o substituint el contenidor per motos; a Béjar-Elisi, només que el contenidor que està més cap a Elisi es posés a Béjar, que creu que hi cap, ja hi hauria prou visibilitat per girar –comenta que n'aporta documentació perquè es vegi–; finalment, uns veïns de Galileu 122-124 s'han adreçat a l'associació per veure si els

contenidors que tenen davant la porta es podrien posar al 120, on hi ha un solar –comenta que la vorera és estreta i ara tenen els contenidors molt a prop–.

Afegeix que hi ha també el tema de Celestina Vigneaux, que ja no vol comentar.

Expressa el desig que passin un bon Nadal i que l'any vinent vagi tot més ràpid.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor.

El **regidor** comença dient que respondrà en l'ordre invers de les intervencions.

Espera que l'Associació de Veïns d'Hostafrancs estarà satisfeta que ja s'hagin resolt una part de les peticions formulades per la senyora Pérez Solera a l'última Audiència. Assegura que les qüestions pendents, com els fitons de la plaça Herenni i la referent a Països Catalans, estan ja programades per a començament del 2023, i li consta que ja li ho han comunicat. Es mostra satisfet d'anar avançant en les qüestions pendents.

Respecte a la resta d'assumptes –els canvis dels contenidors–, afirma que els traslladaran al Servei de Neteja, per veure quins d'aquests canvis són oportuns i quins potser no són els idonis. Vol fer pedagogia, respecte a la ubicació dels contenidors, dient que no cal esperar-se a l'Audiència Pública per fer-los arribar propostes, bé a través d'instàncies, bé a través dels equips tècnics o dels tècnics de barri, o bé a través de l'aplicació Barcelona a la Butxaca.

Informa que aquesta Audiència Pública es fa en un moment en què la nova contracta de neteja està ja en una fase bastant avançada, i es mostra satisfet perquè han tingut un cert marge per corregir algunes ubicacions que potser no eren del tot oportunes, i perquè les incidències que detecten es van resolent amb cert èxit, capacitat i flexibilitat.

Prenen nota de la qüestió de la cabina telefònica i també de la proposta de reubicació de la zona de càrrega i descàrrega afectada per les obres del SAIER, al carrer Tarragona.

Creu que amb això queden contestades totes les qüestions de la senyora Pérez Solera.

Respecte al que ha dit la senyora Cubillas, de l'AFA de Can Maiol, entén que hi ha dues qüestions diferents, tot i que des de l'escola es puguin percebre com a part d'un mateix problema. Pel que fa als déficits de l'actual escola, reconeix que és un edifici molt antic que requereix una inversió. Exposa que és un tema que es va tractar al mandat anterior; que es va treballar i es va fer un avantprojecte de traslladar l'escola a una altra seu, que podia ser Can Batlló –i ja sap que els membres de l'AFA coneixen tot això perfectament, però ho explica per a informació general–; que es va estudiar la possibilitat de transformar l'escola en un institut escola, cosa que engrescava a tothom –comunitat educativa, direcció de l'escola i famílies–; que en el transcurs del projecte es va veure que la ubicació prevista i acordada amb la comunitat educativa i el Consorci no era l'adequada, perquè es pensava posar un centre de neteja a sota mateix del futur institut escola; que tot plegat va provocar una situació en què es va decidir parar màquines i replantejar el projecte; i que, per sort, es va trobar una altra ubicació per al centre de neteja. Diu que ha fet una mica de repàs històric, per veure d'on venim.

La pega, precisa, és que durant el replantejament del projecte va venir la pandèmia, però explica que alhora hi va haver un canvi en la responsabilitat de qui havia d'executar el projecte. Creu que finalment es va aconseguir un bon acord i que serà la Generalitat qui acabi pagant les obres del futur institut escola. Pensa que la qüestió està prou ben tancada i, tot i que el calendari segurament no és el que els agradaria més, fins ara es va complint. Informa que BIMSA treballa en el projecte executiu de manera molt activa i que la previsió és que per a

l'abril el projecte executiu estigui acabat i a punt per licitar-lo. Insisteix que el calendari es compleix i que, si preocupa l'estat de l'escola i el futur de l'escola, en poden parlar i hi poden treballar. Ofereix una reunió específica amb els tècnics de BIMSA per parlar en detall del projecte de l'institut escola que ha d'anar a Can Batlló, de manera que creu que l'Ajuntament haurà fet tota la feina, a l'abril, perquè aquest projecte executiu es posi en mans de la Generalitat i des d'Infraestructures de la Generalitat es puguin licitar aquestes obres. Pensa que si les obres es poden licitar al maig, molt millor que no al setembre. Garanteix que els tindran al costat en tot aquest procés.

Admet que és cert que aquesta qüestió s'ha barrejat, com deia la senyora Cubillas, amb un altre projecte d'unes altres obres, les del Centre Social de Sants, que està paret amb paret amb l'escola de Cal Maiol. Exposa que la setmana passada hi va haver una reunió entre representants de l'AFA i de la direcció de l'escola amb diversos tècnics del Districte, en què es va explicar com afectarien l'escola aquestes obres del centre social, i que de fet ja l'afecten parcialment, perquè s'hi ha posat una bastida que ocupa part del pati, com ha explicat la senyora Cubillas. Sap que d'aquesta reunió havien sorgit més dubtes, cosa que li sembla normal, i detalla que per això ahir, sabent que hi havia una reunió de les famílies, va trucar als contactes que tenien de l'escola per oferir-los la possibilitat que algun tècnic de l'Ajuntament o, directament, l'empresa que fa les obres, pogués anar a la reunió i donar resposta a les inquietuds i preguntes que poguessin tenir les famílies. Reconeix que quan en van parlar era una mica just, perquè era la mateixa tarda quan se'ls va oferir, però van dir que sí que podrien fer una reunió després.

Insisteix que el Districte té tota la voluntat de fer la reunió i examinar aquesta afectació. Ja s'imagina que per Nadal no hi ha activitat a l'escola i que, per tant, no hi ha problema, però sí de cara al gener. Es posa a disposició de veure's amb les famílies, i diu que el compromís tant del Districte, com de BIMSA, com de l'empresa constructora és que les afectacions siguin mínimes. En conseqüència, assegura que no es farà enderroc durant l'horari lectiu, sinó a la tarda o el cap de setmana. Pel que fa a la pols i el soroll, creu que s'haurà d'anar veient. En qualsevol cas, rebla que tenen la proposta per part de Districte de fer la reunió per treballar-hi, i que si volen fer-la abans de les vacances escolars, es pot fer així, si volen demà mateix. I també insisteix en la disposició per part del Districte de veure's a la tornada per examinar exactament quines són les afectacions i com poden treballar per reduir-les al màxim.

Fa pedagogia sobre el fet que quan els veïns fan obres no és agradable, però remarca que són obres importants, necessàries i que tothom vol que es facin, també –n'està convençut– les famílies de l'escola. Insisteix que el seu compromís és que la part d'enderrocs es pugui fer coincidint amb les vacances escolars i que la resta de tasques d'enderroc que quedin es facin en cap de setmana o en horari no lectiu, quan no hi hagi alumnes a l'escola. Creu que és prou clara la informació que ha donat i que poca cosa més pot dir sobre la qüestió. Ofereix, ja que han vingut les famílies a l'Audiència, que el senyor Valdueza, director de Llicències i Espais Públics –que diu que ja s'ha reunit amb elles–, la gerenta del Districte, la senyora Guillén, i una persona de BIMSA que també hi és present, es reuneixin amb ells ara, en un apart, per comentar aquestes qüestions, veure quines coses els preocupen i donar-los resposta.

Respecte al senyor Thomson, que parlava de la colònia de gats, vol aprofitar l'avinentsa per explicar-ho, perquè creu que potser no s'ha acabat d'entendre gaire. Exposa que hi ha una colònia de gats a Sants-Badal, a prop de Quetzal... El corregeixen i ho rectifica, dient que es referia a Joan de Sada. Vol explicar-ho, ni que sigui sumàriament, perquè la ciutadania tingui una mínima informació sobre el tema. Relata que sempre que hi ha una colònia de gats i que

un privat, com és el cas, hi fa unes obres –precisa que seria igual si fos una entitat pública–, es mira si el desenvolupament de les obres és compatible amb els gats. Diu que es va detectar que hi havia vuit gats i que la primera valoració tècnica va dictaminar que les obres es podien fer mantenint l'espai dels gats, però que, un cop que les obres van començar, aquella primera valoració –feta per l'empresa i pel servei de Protecció d'Animals de l'Ajuntament– es va haver de repensar, perquè les obres tindrien un abast més gran del previst i la convivència amb els gats no seria l'esperada. Explica que aquest va ser el motiu pel qual es va decidir traslladar aquesta colònia de gats, i suposa que aquest és el motiu pel qual el senyor Thomson s'havia enfadat. Segons la informació que té de Protecció d'Animals, quatre dels gats ja han estat capturats i s'estan reubicant en altres equipaments que hi ha per a l'atenció de gats, i en falten quatre que encara els busquen.

Sap que la qüestió pot produir cert interès, i per això ha volgut detallar-ho per si no s'ha acabat d'entendre amb la intervenció del senyor Thomson. Vol aclarir que aquí no hi entra la voluntat política, com deia ell, sinó que és una qüestió molt tècnica que decideix Protecció d'Animals segons la legislació vigent. Reconeix de nou que hi va haver un error en la primera valoració que es va fer, en considerar que les obres eren compatibles amb la colònia, i per aquest motiu demana disculpes al senyor Thomson, però insisteix que són decisions tècniques que pren el servei de Protecció d'Animals. Considera que, per sort, es va rectificar la primera decisió i s'ha reorganitzat l'assumpte amb la decisió de reubicar la colònia. Creu que, dit això, s'entén més.

Pel que fa a la intervenció de la senyora Torres, que demanava per la tercera fase del Calaix de Sants, recorda que ho han anat explicant en els consells de barri i les audiències públiques quan se'ls ha preguntat. Informa que tenen un full de ruta amb aquesta qüestió, que admet que, amb la pandèmia i assumptes diversos, no va tan ràpida com els agradaria. Afirmar que el planejament està dibuixat de fa molts anys i que per executar-lo hi han passat molts governs diferents. Reconeix que ells es van comprometre a fer-ho, però que llavors va venir la pandèmia, i diu que després han volgut recuperar el planejament. Detalla que, en primer lloc, han volgut fer una diagnosi de la situació, que creu que era el més prudent, per saber quin és l'estat de tots els afectats en aquest àmbit –fer-ne un cens, aclareix–, per detectar possibles vulnerabilitats de les persones que saben que estan en règims diferents, per detectar també els drets urbanístics dels diversos afectats –sap que n'hi ha amb determinats drets de real·lotjament i n'hi ha que no– i poder atendre a tothom, i finalment identificar si el planejament –atès que es va fer ja fa una vintena d'anys– té cap marge de millora.

Rememora que el mes de juliol això es va explicar aquí mateix a les persones afectades –i no recorda si la senyora Torres hi era, però creu que no– i que des d'aleshores hi ha una empresa que hi treballa, reunint-se amb els afectats, detectant vulnerabilitats i fent l'anàlisi urbanística. Tenen el compromís que al gener, després de Nadal, hi hagi un informe d'actuació i que, a partir d'aquest informe, s'arribi a un acord amb els veïns i amb els grups per desencallar el tema, de manera que sigui una prioritat del mandat vinent. Creu que aquest és el resum de la qüestió i de la feina que han fet fins ara, i pensa que de moment han complert els terminis a què es van comprometre amb els veïns al juliol. Promet que quan tinguin l'informe convocaran de nou els veïns i miraran com continuen.

Adreçant-se al senyor Plaza, li diu que té raó en el que diu de l'aparcament de les motos a la vorera al carrer Finlàndia i a Sant Antoni, però que és un problema que s'estén a tota la ciutat, malauradament.

Repeteix que el problema de l'aparcament de motos a la vorera és un assumpte de tota la ciutat. I explica que així com fa quinze o vint anys els cotxes aparcaven sobre la vorera i hi havia un descontrol en l'aparcament de vehicles, i que això es va anar reordenant de manera que ara un cotxe damunt la vorera de seguida fa que hi vagi la Guàrdia Urbana i el multi, ara amb les motos estan en la mateixa fase, que cal reordenar-ne l'aparcament. Sap que això vol dir habilitar més llocs a la calçada per a les motos i que també vol dir més denúncies. Afirma que aquesta qüestió es va treballant de manera gradual, per campanyes. En l'àmbit de ciutat, es va decidir que es començaria per Gràcia, on assegura que ja s'ha fet moltíssima feina, perquè hi ha moltes voreres estretes, i s'hi ha posat ordre. També cal pensar, diu, que tenen els recursos que tenen a l'hora de posar aquesta mena de denúncies. Creu que la campanya de Gràcia està funcionant i dona resultats, i això vol dir que toca anar a altres barris. Repassa els barris que hi ha al Districte: Poble-sec, on diu que hi ha un problema d'aparcament de motos en voreres estretes i una trama de nucli antic; Sants-Badal, on hi ha també aquest problema; Sants, amb el mateix problema... Expressa, doncs, la dificultat de la feina que tenen per retirar motos de la vorera.

Demana paciència al senyor Plaza, perquè aquesta és una qüestió complexa i que requereix anar construint els consensos necessaris perquè la gent entengui que, si vas amb moto a algun lloc, no pots aparcar on et doni la gana, sinó que has de buscar una plaça d'aparcament, i que damunt les voreres no hi ha places d'aparcament, tret que sigui una gran vorera com les de l'Eixample.

Passant al cas del carrer Finlàndia, i veient com de preocupat i enfadat està, indica que miraran què passa exactament en aquest carrer. Reconeix que en les fotos que ha portat es veu clarament que hi ha un abús de la vorera per part de les motos, i assegura que miraran de fer alguna mena d'intervenció quirúrgica en aquest carrer.

Respecte a la festa major, li diu que li encanta anar a la festa major de Sants, que hi ha anat cada any –com a regidor de Districte i també com a veí–, però que justament aquest any estava de permís de paternitat, perquè va tenir una criatura el 31 de juliol i, com hauria de comprendre, no va poder anar al carrer Finlàndia. I promet que l'any que ve hi anirà per la festa major.

Respecte al que ha dit la senyora Fortuny, assegura que els preocupa el canvi de freqüència de pas de l'autobús 52 i que miraran quina n'ha estat la causa. Reconeix que s'han incrementat els canvis de freqüència d'aquesta línia i promet que en parlaran amb TMB, tot i que avança que ho deuen decidir en funció del passatge: si hi ha més ús, hi ha més freqüència de pas; si hi ha menys passatge, hi ha menys freqüència. Reconeix, però, que cada persona que fa servir l'autobús es mereix un servei amb la freqüència més alta possible. Insisteix que ho revisaran, que demanaran la raó d'aquest canvi i que ho valoraran.

Sobre la possibilitat que el bus 52 funcioni el cap de setmana, ja avança que és complicat. Creu que amb la freqüència hi haurà algun marge de millora –perquè es poden fer números i valorar el passatge, les validacions, els perquè–, però que l'aposta per la xarxa ortogonal, que es va fer durant el mandat del senyor Trias –amb línies horitzontals, verticals i diagonals–, era per substituir la xarxa anterior, que era finalista, és a dir, cada bus servia per anar a un lloc. Defensa que l'aposta actual comporta fer transbordaments moltes vegades, però que són aquests els autobusos que s'estan potenciant, els que tenen més freqüència de pas i els que tenen més passatge. Precisa que per això hi ha línies com la D20 que tenen molta freqüència de pas i que, tot i que potser per la zona on la senyora Fortuny el veu no porta gaire passatge, ell, que diu que l'agafa al Paral·lel, el veu gairebé sempre ple, i això que la freqüència de pas

del D20 és prou bona. Tornant al que deia, manifesta que els caps de setmana el que funciona és aquest, el D20.

Confirma que ella ja ho ha explicat abans amb prou claredat, i que la seva resposta és que ara posar un altre autobús el cap de setmana no és un assumpte que estigui sobre la taula, perquè l'aposta és per la resta de línies d'autobús...

Pel que fa a les alternatives per al cap de setmana, manifesta que, a més del D20, hi ha el metro, tot i que reconeix que algunes estacions no són accessibles. Constata que s'hi està avançant en moltes estacions de metro: a Espanya s'hi estan fent les obres perquè hi hagi sis ascensors i escales mecàniques, cosa que considera una molt bona notícia, i a Plaça de Sants ja està en licitació el projecte per posar-hi ascensors.

Torna al que comentava: que poden revisar la qüestió de la freqüència de pas del 52 i que miraran quin és el motiu concret pel qual hi ha hagut aquest canvi de freqüència, que suposa que és perquè s'utilitza poc. Promet que ho revisaran i manifesta que tant de bo es pugui reduir el temps de pas. Ara bé, admet que veu complicada la petició perquè el 52 funcioni el cap de setmana, perquè diu que ara mateix no està sobre la taula i que el que està sobre la taula és continuar potenciant la xarxa ortogonal de bus, que és la que funciona millor i on hi ha hagut un increment de passatge al llarg dels últims anys. Repeteix que aquest projecte no és nou, sinó que ve del mandat del senyor Trias, i que ells l'executen perquè creuen que és un bon projecte. Afirmar que també treballen, en l'àmbit del transport públic, per fer accessibles les estacions de metro, i reitera que aquí hi ha novetats a Espanya, que en podran gaudir ben aviat, i n'hi haurà també aviat a Plaça de Sants. Conclou, doncs, que estació per estació van millorant l'accessibilitat.

La **presidenta** anuncia un segon bloc d'intervencions, tres de les quals s'agruparan perquè versen sobre la mateixa qüestió, l'Ordenança de serveis funeraris i la plaça de Can Climent. Dona la paraula, en primer lloc, a la senyora Cereza.

La senyora **Josefina Cereza**, en nom de la Plataforma Stop Tanatori, recorda que en la darrera Audiència Pública van demanar al regidor que els facilités una entrevista amb l'alcalde, per mostrar-li sobre el terreny –que creu que és com es veuen les coses, i no des d'un despatx– el despropòsit que es vol cometre al barri amb el tanatori. Ja s'hi resigna, amb això, perquè entén que a l'alcalde hi ha fotos que li agraden i converses que no vol mantenir. Fa avinent que diverses vegades el regidor i també el senyor Badia, responsable dels Serveis Funeraris de Barcelona, han elogiat la tasca de la plataforma per la seva contribució a detectar errors i imprecisions i a oferir informació valuosa per a l'elaboració de la nova Ordenança de Serveis Funeraris. Assenyala que la primera conseqüència de la seva revisió és la moratòria en la concessió de llicències per a la instal·lació de nous tanatoris a tota la ciutat durant un any, una moratòria que va entrar en vigor el passat 30 de juny, és a dir, fa gairebé sis mesos. Relata que el 24 d'octubre del gabinet del senyor Badia els van dir que se'ls convocaria les setmanes següents, i que ja han passat dos mesos. Constata que passa el temps i que no saben que s'estigui fent res d'efectiu per regular uns serveis tan importants per als ciutadans.

És conscient que a ells ja els han dit que havien fet tard, però vol llegir literalment unes frases d'un document de la Regidoria d'Emergència Climàtica i Transició Ecològica, que és la regidoria del senyor Badia, responsable dels Serveis Funeraris. Diu: «Creiem sincerament que cal establir més criteris i més estrictes a l'hora de plantejar obrir nous equipaments funeraris a la ciutat. Malauradament, aquesta moratòria no afecta l'obertura del tanatori situat al carrer Comtes de Bell-lloc, atès que es va tramitar amb anterioritat.»

Pensa, doncs, que a Sants els han carregat amb el mort. Considera que seria un exemple clar d'una gestió absolutament deficient –i diu «seria» perquè estan convençuts que els tribunals els donaran la raó–, però que si no es fa una feina prou acurada, el sempre productiu negoci de la mort –i parla de «negoci» perquè és negoci més que servei– pot complicar la vida dels barcelonins. El que demana al regidor, per tant, és si pot donar-los resposta d'en quin punt està la revisió que el conflicte que ells han provocat ha fet necessària.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Fernández.

El senyor **Carlos Fernández**, en nom de la Plataforma Stop Tanatori, vol parlar de l'article 217, del qual cita l'últim paràgraf: «Els locals destinats a espectacles públics, sales de festes i similars no podran ésser confrontats amb edificis d'ús religiós, cultural o sanitari, si no hi ha una separació mínima de 14 metres.» S'adreça al regidor demanant-li si no se'n recorda que en el Consell de Barri del 3 de març d'enguany hi va haver dues intervencions, una de les quals la seva, respecte a aquest article. Diu que es va parlar que la plaça pública que hi ha al costat no voldrien que es convertís en un fumador, per la «colonització» de l'activitat del tanatori. Repeteix que això, que fa referència al famós article 20 de la normativa de serveis funeraris, el mateix que va dir el regidor, ells ho han dit per activa i per passiva. Diu que ells volen que la plaça s'ompli de vida, cosa que també va dir ell. Recalca que es va demanar un document escrit sobre la no-conculcació de l'article 217 i l'evitació de conflictes. Volen un document perquè la qüestió els sembla molt clara: allà no sols se celebren les festes majors de Sants, sinó que hi ha activitats durant tot l'any: de castellers, de les AFA, dels veïns, calçotades, xocolatades, sardinades, balls, fins i tot aquest cap de setmana hi va arribar el Pare Noel per acomiadar-se de tot el que hi ha allà i alhora per vetllar que s'aconsegueixi que el tanatori no continuï endavant.

Fa avinent al regidor que han passat nou mesos del Consell de Barri, que no han tingut cap notícia i que no en saben res. Volen saber què passa amb aquest document consensuat per les parts. Considera que la qüestió és clara, perquè els polítics avui hi són i demà potser sí o potser no, no se sap, perquè són coses que passen, mentre que els veïns hi són des de fa quatre dècades esperant la famosa plaça de Can Climent i esperant que Can Climent sigui un servei públic, encara que ara sigui privat. Recorda que el mateix Ajuntament, amb altres partits polítics, els va dir fa quaranta anys que allò seria expropiat. I admet que s'ha fet, però no les naus. Exposa que ell es va adreçar a l'Ajuntament quan va comprar l'habitatge, i que continua igual, però que el que troben ara és el tanatori, amb un edifici que ningú vol –fins i tot el Districte ho ha reconegut– però que, com que és privat, els veïns s'hi han de conformar si compleix la normativa. Li sembla que hi ha una cosa molt clara, que el regidor ha dit moltes vegades, que és que no volen prevaricar. I ho admet: els veïns tampoc volen que prevariquin. Però creu que la solució era molt senzilla: només aplicant les normatives, les ordenances i la fitxa patrimonial al peu de la lletra, diu, en aquests moments no hi hauria aquest tanatori en marxa. Creu que n'hi havia prou a no ser fidels a certs informes que estan, assegura, «manipulats».

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Martínez.

El senyor **José María Martínez** afegeix, al que deia el senyor Fernández, que estan a punt de començar les obres per reurbanitzar la plaça de Can Climent. Tenen constància que ben aviat, potser abans de Nadal i tot, es col·locaran unes tanques per assenyalar el perímetre, hi posaran unes casetes i quedarà delimitat un tros de la plaça. També han confirmat que l'inici de

les obres està previst per al 9 de gener i que començaran amb el trasllat dels punts de càrrega de vehicles elèctrics que actualment hi ha a la plaça.

Els preocupa que avancen les obres de la nau de Can Climent, que es pretén convertir en un tanatori, i que unes i altres obres coincidiran en el temps. Saben que es comunicarà el començament de les obres de reurbanització de la plaça, però no saben fins a quin punt els promotors del tanatori són conscients de com podrien afectar aquestes obres els treballs que tenen pendents. Pensa en la necessària adequació i rehabilitació de les façanes, tant de la que dona al carrer Viriat, on encara està pendent l'obertura de nous accessos secundaris i la instal·lació de noves lluernes, com de la que dona al carrer Puiggarí, que cal netejar, feines per a les quals caldrà maquinària, grues i moviment de vehicles en aquest espai. Creu que l'ús d'aquest espai públic no hauria de perjudicar, alterar o endarrerir l'execució del projecte veïnal. Recorda que si, per raons de comoditat o conveniència, la constructora que duu a terme les obres del tanatori requereix fer ús d'aquell espai, el permís que tenen d'ocupació de la via pública, en un espai tancat de 75 m²..., forma part de l'espai que s'ha de rehabilitar, que ha de ser destinat a jocs infantils. Desconeixen la validesa del permís d'ocupació de la via pública, però no voldrien que, amb la interacció entre les tasques pendents que han de fer ells en la seva obra, l'obra del barri quedés endarrerida o malmesa. Creu que si per obres de la nau dels promotors del tanatori es produís algun desperfecte en l'obra de la plaça ja executada, aquest desperfecte hauria d'anar a càrrec del pressupost o de l'aval bancari de la funerària, però no s'hauria d'encarregar a operaris o industrials que treballin per a ells. Ho diu per la qualitat dels treballs que duen a terme, que ja valoraran quan toqui els tècnics de Patrimoni si els troben satisfactoris, però que en la seva opinió mereixen poca consideració.

Suplica que no donin més facilitats o no siguin més permissius del que han estat fins ara amb una empresa privada, en detriment de l'interès general públic, que és el de gaudir d'aquesta plaça al més aviat possible, d'acord amb els terminis i detalls que conformen el projecte que entre tots van acordar.

Aprofita l'avinentsa per desitjar a tothom bon Nadal i un millor any nou, i promet que continuaran treballant per aconseguir, entre tots, el barri i la ciutat que es mereixen.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Beltran.

El senyor **Josep Beltran i Llaveria** nega que sigui del tot cert el que el regidor ha comentat en resposta a la senyora Torres, perquè ha dit que tenien la voluntat de portar el planejament per a la reubicació dels veïns del carrer Burgos. Concedeix que sí que hi ha hagut dos anys de pandèmia, però fa veure que el Govern ja fa gairebé vuit anys que hi és, i recorda que el planejament ja estava fet d'abans. Troba que hi ha molts contrasentits, perquè el mateix Govern va expropiar una part de la ubicació on s'han de situar les edificacions, amb l'agreujant que ara hauran de pagar més diners per aquesta expropiació als anteriors propietaris pel fet de no haver començat encara l'edificació. Suposa que això els consta.

Li sembla molt bé que al Centre Social de Sants li facin un edifici nou, però incompreensible que es gastin 2,6 milions d'euros per a això quan amb aquests diners n'hi hauria de sobres per fer l'edificació nova per reubicar aquestes «poques famílies» –afirma que és això el que ha dit el regidor. I admet que és veritat que són poques, perquè per desgràcia tots els que tenien drets s'estan morint, de manera que al final serà poca gent la que hauran de reubicar, amb la qual cosa l'edificació tindrà bastants més pisos lliures que podran ocupar altres persones necessitades.

Per ell, és prioritari donar habitatge als veïns abans que no a una de les trenta entitats socials – o simplement entitats– que ja tenen habitatge. I a més, rebla, ara els han posat un local perquè puguin continuar fent les seves activitats. Es refereix a les entitats que feien ús del centre social. Creu, per aquest motiu, que la gestió que fan és molt equivocada, perquè dona prioritat a temes que, per ell –no com a afectat, sinó com a societat–, són secundaris. Considera que és més important reubicar persones que no activitats lúdiques; que no diu que no siguin importants, però pensa que cal tenir uns criteris coherents i establir prioritats, perquè, al cap i a la fi, només fa quinze anys que es va demanar la renovació de l'edifici del Centre Social, mentre que ells fa més de vint anys que reclamen. Desitja bones festes.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Albiol.

El senyor **José Juan Albiol** vol llegir un document: «La Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció acorda: Que el Govern municipal impedeixi la celebració de festes i reunions multitudinàries en espais ocupats» –Can Vies, precisa– «i que duguin a terme les accions oportunes perquè sigui el mateix Ajuntament el que gestioni aquests espais per a usos veïnals.»

S'adreça al regidor dient-li que els pertoca gestionar, i que això va ser el 16 de novembre. Afirma que des d'aleshores hi ha hagut tres festes més i que li sembla molt estrany. Recorda que hi va haver una reunió i que se'ls va donar com a única opció la mediació. Li sembla que no es pot traslladar als particulars funcions de caràcter públic, i que l'Ajuntament ha de ser proactiu i seguir les denúncies reiterades formulades pels veïns. En la seva opinió, s'ha privatitzat un espai públic, hi ha sorolls i s'hi ven alcohol i menjar sense llicències, activitats que titlla d'il·legals i il·lícites. Assegura que totes aquestes activitats les han denunciat al 112, i posa l'exemple de 2 veïns entre les més de 70 trucades. Recorda el que ha dit el regidor a la senyora que ha preguntat sobre el Calaix de Sants: que estava fent un informe, i espera que no sigui igual que el que va fer del 112, quan va dir que hi havia 8 trucades sobre Can Vies en un any. Relata que ell va obtenir l'informe en dos minuts, a través del Departament de l'Interior de la Generalitat. No s'explica que, treballant a l'Ajuntament no fossin capaços d'aconseguir aquest informe, o que no en parlessin quan van fer una reunió, però els l'ofereix, si el volen, i també a la resta de partits: 70 trucades i 2 veïns. Diu que això ho tenen arxivat amb la resta, per anar per una altra via, i defensa que els veïns han fet més de 100 trucades.

Per acabar, es queixa que al Consell de Barri, que van tornar a dir el mateix, no el van deixar contestar, després que una dona, que havia parlat també de Can Vies, va refutar que Can Vies s'hagués convertit en una discoteca, com havien dit ells. No sap qui és aquesta dona, i li és igual, però li donen la raó: Can Vies no és una discoteca. Afirma que això encara els dona més la raó quan es queixen del soroll i de les festes. Reitera que, com va dir aquella dona –que allò no era una discoteca–, ja no diran mai més que és una discoteca, sinó que actua com una discoteca, i li donen les gràcies per la idea. Per això tornen a insistir que, per favor, estan al Govern per ajudar els veïns, i remarquen que allò de Can Vies és inaguantable. Clama si us plau que ja està bé, que ja s'han reunit molts cops, i que ara només queda aquesta via; i l'altra, que ja se la trobaran.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula de nou al senyor Plaza, que reitera la seva petició de parlar sobre un altre tema. Li demana que se circumscriui al tema per al qual ha demanat la paraula, i al temps, i al to.

El senyor **José Jorge Plaza Barril** vol aclarir que una qüestió que ja ha sortit enguany i ell ja la va esmentar el 2015, quan assegura que en va parlar amb el regidor Jordi Martí. Es refereix a

l'autobús número 70, que es caracteritza perquè els dissabtes i diumenges no funciona. Assegura que ell n'ha parlat amb TMB, perquè diu que no es refia del que li diuen aquí, que segons ell, no són sempre les veritats. Descriu que aquesta línia dona un servei vertical –ja que parlen tant, rebla, de línies verticals i horitzontals– a tota una zona d'hospitals, clíniques privades i una pila de llocs, que ajudaria molt al barri poder desplaçar-s'hi els caps de setmana, i que no entén que els caps de setmana no funcioni. Es demana com és que cap regidor ho hagi aconseguit, quan assegura que TMB argumenta que no se'ls ha demanat amb prou insistència.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor.

El **regidor** diu que farà el mateix que abans, respondre per ordre invers.

Contestant al senyor Plaza, sobre el servei del bus 70 el cap de setmana, admet que no ha tingut temps de consultar el servei, però els consellers li han dit que el diumenge no que no funciona, però el dissabte sí. Indica que s'ho mirarà amb la consellera de Mobilitat i que traslladarà la petició a TMB.

Respecte al que deia el senyor Albiol, recorda que es va reunir amb ell i altres veïns del mateix bloc d'habitatges deu fer tres setmanes o un mes. Pensa que ja han centrat una mica quina és la problemàtica principal i l'afectació als veïns, que li sembla que especialment és el tema de la convivència i els sorolls vinculats a l'activitat de Can Vies. Explica que els van traslladar l'acord del Govern –la Tinença d'Alcaldia de Seguretat i la Regidoria d'aquest Districte– de tractar aquest tema de convivència des dels Serveis de Prevenció i, per tant, a través d'una mediació feta per professionals que ajudin a trobar acords de convivència per reduir al màxim aquests sorolls. Exposa que aquesta voluntat de mediació s'està comunicant ara a totes les parts –i, en conseqüència, no sols al grupet de veïns amb qui es van reunir, sinó a altres veïns afectats per l'àmbit i també al mateix col·lectiu de Can Vies. Confien que aquesta mediació pugui començar al més aviat possible, que hi pugui haver acords com a resultat d'aquesta mediació i, sobretot, que s'encari l'estiu amb un nivell de soroll molt més baix en aquest àmbit, i que els veïns puguin descansar, almenys mentre no es trobi una solució al conflicte de Can Vies.

Pel que fa al que preguntava el senyor Beltran sobre el planejament del carrer Burgos, creu que abans ha quedat prou clar el full de ruta del Govern: que han encarregat l'informe que ha dit, que el tindran al gener i que serà aleshores quan es podran prendre les decisions oportunes, segons les recomanacions que els facin i els acords que es puguin prendre als plenaries del Districte i de la ciutat.

Dona la raó al senyor Beltran que el planejament ve de lluny –fa més de vint anys– i li saben greu aquests dos anys de retard atribuïbles al seu Govern, però insisteix que és un tema que fa molts anys que s'arrossega.

No està d'acord amb el dilema que es plantejava el senyor Beltran sobre si la inversió que es fa en equipaments es podria destinar a habitatge. Creu que si alguna cosa ha fet aquest Govern és construir més habitatge públic de lloguer que mai, perquè hi ha 2.000 habitatges públics de lloguer en construcció, en aquests moments, a Barcelona, dels quals 600-700 es fan al Districte, cosa que implica un lideratge claríssim a la ciutat. Defensa que, a més, s'han posat les bases per a la construcció de més habitatge públic al Districte, concretament a la Fira, on és previst que s'hi facin 500 habitatges públics més. Per tant, creu que és compatible que l'Administració que més habitatge públic està construint –més que la Generalitat i l'Ajuntament de Madrid junts, ha llegit fa poc– pugui fer també equipaments. Manté que hi ha necessitats

d'equipaments al barri i que cal donar-hi resposta. Creu, doncs, que no s'ha de plantejar com una competència sinó com a línies que s'han de treballar en paral·lel. Convoca el senyor Beltran a parlar-ne de nou al gener per veure els resultats de l'informe i fixar un full de ruta perquè aquest tema quedi ben endreçat a final de mandat i, sobretot, prioritzat de cara al mandat vinent.

Respecte al tanatori i Can Climent, creu que és una qüestió que ja han tractat moltes vegades amb els veïns i, doncs, estalviarà l'explicació que fa sempre, perquè li sembla que està prou clara. Pensa que els veïns han exercit el seu dret de judicialitzar aquesta qüestió i ell confia i espera que la justícia els doni la raó, tant de bo, perquè assegura que ho celebraran junts. El que reconeix que depèn de la discrecionalitat de l'Ajuntament són diverses coses, com ara que la plaça no s'acabi privatitzant per l'ús que en puguin fer els usuaris del tanatori. Està convençut que aquest tema el tenen ben endreçat i afirma que, quan finalitzi aquest mandat, marxaran amb la satisfacció d'haver deixat les obres fetes, amb la previsió, com explicava el senyor Martínez, que les obres puguin començar el dia 23 i el gruix de les obres a partir de la segona setmana de gener. Calcula una durada aproximada de tres mesos, perquè no són obres molt llargues. Garanteix que no hi haurà endarreriments vinculats a l'activitat del tanatori, de la mateixa manera que les obres del tanatori no han implicat una pèrdua d'espai públic a la plaça, que s'ha pogut continuar utilitzant per a les seves activitats. O sigui que confia que la plaça estigui en funcionament abans d'acabar el mandat.

Pel que fa als danys –si les obres del tanatori provoquessin danys a la plaça–, promet que els els faran arreglar i que estudiaran la forma més oportuna de fer-ho. Aconsella no posar la bena abans que la ferida i confia que, a través del diàleg, gairebé setmanal, que tenen amb els veïns de la plataforma, podran fer un bon seguiment de l'obra de la plaça.

Defensa que una de les coses que el Districte ha pogut garantir és que la plaça sigui realment pública i que tingui un ús veïnal. Creu que el projecte és molt bo, i que és molt bo, bàsicament, perquè els veïns s'hi han implicat amb les seves propostes. Una altra de les coses bones diu que és la del nomenclàtor, el canvi de nom de la plaça, que explica que es va debatre a la Taula de Memòria a partir de la proposta dels veïns i que ha estat acceptada –no sap si ja els ho havien dit o ara és la primera vegada que els ho diuen–. Pensa que és una molt bona notícia que sigui la plaça de Can Climent, en honor dels treballadors i treballadores de Can Climent –aquest és el text que figurarà a la placa–, i diu que només falta que es posin d'acord per posar-hi la placa un cop que s'enllesteixin les obres.

I, aixecant la vista del tanatori i de la plaça, descriu una tercera qüestió de l'àmbit públic en què tenien capacitat d'influir, i en la qual els veïns també hi han treballat, que és l'àmbit de transformació important de l'Estació de Sants. Li sembla lògic que ara no parlin de l'Estació de Sants, però sí que vol dir que, en aquesta transformació de l'estació i de tot l'entorn, el Districte necessita els veïns i veïnes perquè, igual com s'han organitzat per al tanatori, s'impliquin també per a les futures obres de la plaça dels Països Catalans, per a les de la plaça de Joan Peiró, per redefinir la mobilitat, per redefinir també l'MPGM de l'entorn, que ha d'acabar sent verd. Necessiten aquesta implicació veïnal –a part de la del tanatori, que s'acabarà dirimint en l'àmbit judicial– perquè està convençut que tot aquest entorn ha patit durant massa anys un maltractament per part de totes les institucions que han anat passant, cosa que ha provocat que ara mateix sigui un no-lloc, un lloc sense cap mena d'ànima i completament desconnectat del barri. Remarca que el que volen és fer una remodelació d'aquesta estació, perquè estigui molt més integrada al barri. Li consta que els veïns hi han participat, i alguns d'ells molt, i els

demana que continuïn participant-hi, que continuïn pressionant i que siguin capaços de crear una dinàmica de treball constructiva i en positiu.

Desitja bones festes.

El **regidor** comenta que ja n'han parlat moltes vegades, d'això que diuen. El que ell els garanteix és que les obres de la plaça es faran, que aquestes obres es poden desenvolupar i que són compatibles amb l'activitat del tanatori. No vol obrir un nou debat sobre una qüestió que ja han tractat moltes vegades.

Que si el que volen –cosa que han ofert diverses vegades, però que fins ara no hi ha hagut un posicionament clar per part d'ells– és que es faci alguna mena de conveni amb el promotor del tanatori per establir què passarà durant la festa major, o durant les activitats culturals que es desenvolupin a la plaça, ja els han dit que el Districte hi estava disposat, sobretot per a la festa major. Li sembla que, si es tracta de posar per escrit la voluntat de l'actual Govern perquè, passi el que passi a les eleccions municipals, es pugui continuar duent a terme la festa major en aquest àmbit, i s'hi puguin continuar fent calçotades, i s'hi puguin fer castells, i hi puguin haver concerts, i que quedi blindat, per ells no hi ha cap problema. Pensa que si és això el que demanen –que no ho ha acabat d'entendre–, es pot fer i posar per escrit, per descomptat.

La **presidenta**, davant les intervencions de diverses persones presents, resumeix que el regidor els ha fet una proposta, per si la volen contestar. Ho diu perquè intervingui un i no tots alhora.

El **regidor** demana que no s'allarguin gaire.

El senyor **Carlos Fernández** diu que la seva intenció no és tot això que s'ha explicat, que ja ho coneixen. El que demanen, tal com diu que es va quedar al Consell de Barri, és un document que esperen des de fa nou mesos i que hauria de dir tot això que s'ha detallat i, a més, que aquesta plaça, que és pública, dels veïns i per als veïns, no ha de ser objecte després d'un conflicte per aquell famós article 217, un conflicte entre els senyors del tanatori, que estan fent una cerimònia, quan al costat s'hi fa una *batucada*; o que s'estigui fent una cerimònia i al costat els castellers estiguin tocant les gralles; o que els veïns estiguin ballant allà al mig i vinguin aquells senyors i els diguin que han de marxar, i que arribi la Guàrdia Urbana. Voldrien, com a mínim, tenir això, perquè, ho torna a repetir, el Govern actual hi és avui, però ja fa quatre dècades des que tot va començar. Fa avinent que el regidor llavors no hi serà, o serà en un altre lloc, i no podran comptar amb ell. Demana si s'ha explicat prou bé. Volen un document per escrit que ratifiqui el que s'acaba de dir aquí.

La **presidenta** assegura que ha quedat clar.

El **regidor** matisa que caldrà veure com es concreta aquest document, perquè diu que una opció seria fer un document polític, amb el compromís del màxim de grups polítics. Creu que, havent-hi com hi ha a l'Audiència consellers i conselleres diversos, no hi hauria inconvenient a portar-ho al Plenari i votar-ho, mirant que aquest compromís perquè s'autoritzi i es desenvolupin activitats en aquest àmbit sigui aprovat per tots els grups, de manera que ja no s'hagués de patir. Afegeix que hi ha una altra opció, que és intentar arribar a un acord amb el tanatori. Entén que li diuen que s'estimen més el document polític. Pensa que no hi ha cap problema, que ho presentaran al Plenari, i està convençut que els consellers i conselleres de tots els partits hi donaran suport i serà aprovat per unanimitat.

**Ajuntament
de Barcelona**

Districte de Sants-Montjuïc

La **presidenta** agraeix la resposta i demana si hi ha cap més intervenció presencial o d'una altra mena.

Sap que s'han presentat preguntes per escrit i entén que, com sempre, seran respostes per escrit.

Constata que no hi ha altres punts a l'ordre del dia.

Agraeix a tothom la seva presència i paciència, desitja molt bones festes a tothom i dona per acabada l'Audiència.

Aixeca la sessió a les 19.45 hores.